

Nationalmuseets Etnografiske Samling 1934.

Den etnografiske Samling har faaet den sidste Halvdel af sin Bygning under Tag, men først til næste Efteraar vil Montringen kunne paabegyndes, og der vil saaledes endnu gaa ret lang Tid, inden de besøgende vil kunne faa Adgang; mindst 1 Etage maa være færdig opstillet, før der kan opnaas Cirkulation gennem Museet.

I Henseende til Forøgelsen har 1934 været et ret rigt Aar. Tilvæksten er særlig faldet paa Asien.

ASIEN.

Naar Samlingen fra denne Verdensdel kan opvise saa gode Resultater, skyldes det i første Række den Interesse, de to Carlsbergfond stadig viser Museet.

Først skal det nævnes, at man har faaet, som Depositum, de Sager fra islamitisk Tid, som *Carlsbergfondets* af Dr. Harald Ing-holt ledede arkæologiske Ekspedition til Hama i Syrien, 1931—33, har hjembragt. For at naa ned til den ældste Bebyggelse, som var Ekspeditionens Hovedformaal, maatte man gennembryde Lag fra den islamitiske Periode, og det maa meget paaskønnes, at man ikke, som det ofte har været Tilfældet ved lignende Ekspeditioner, simpelthen har gennemgravet og bortkastet, hvad der fandtes i disse yngre Lag, men har optaget dem med Omhu. Det er herved lykkedes at hjemføre en meget betydelig Samling af denne Art, væsentligst Keramik; det ses af denne, at Syrien paa den Tid har haft Forbindelser viden om, fra Kina i Øst til Spanien i Vest og fra Bysanz i Nord til Ægypten i Syd. Af iransk eller iransk paavirket Stil træffes meget smukke Eksemplarer; i den lokale Stil er repræsenteret en interessant Folkekeramik med malede Figurer, en Art, som paa Grund af dens ringere kunstneriske Værd sjældnere naar ud til den europæiske Kunsthandel. For nærmere Oplysninger om disse Sager kan henvises til „Harald

Ingholt: „Rapport préliminaire sur la première campagne des fouilles de Hama, Kbhn. 1934“. For Nationalmuseet er denne Forøgelse af overmaade stor Betydning, da den islamitiske Keramik forud saa godt som ikke var repræsenteret.

Gennem *Ny Carlsbergfondet* er Samlingen blevet sat i Stand til at erhverve flere særdeles værdifulde Stykker. Som et Hovedstykke skal nævnes et c. 2 Meter højt, buddhistisk Alter fra *Japan*, an-

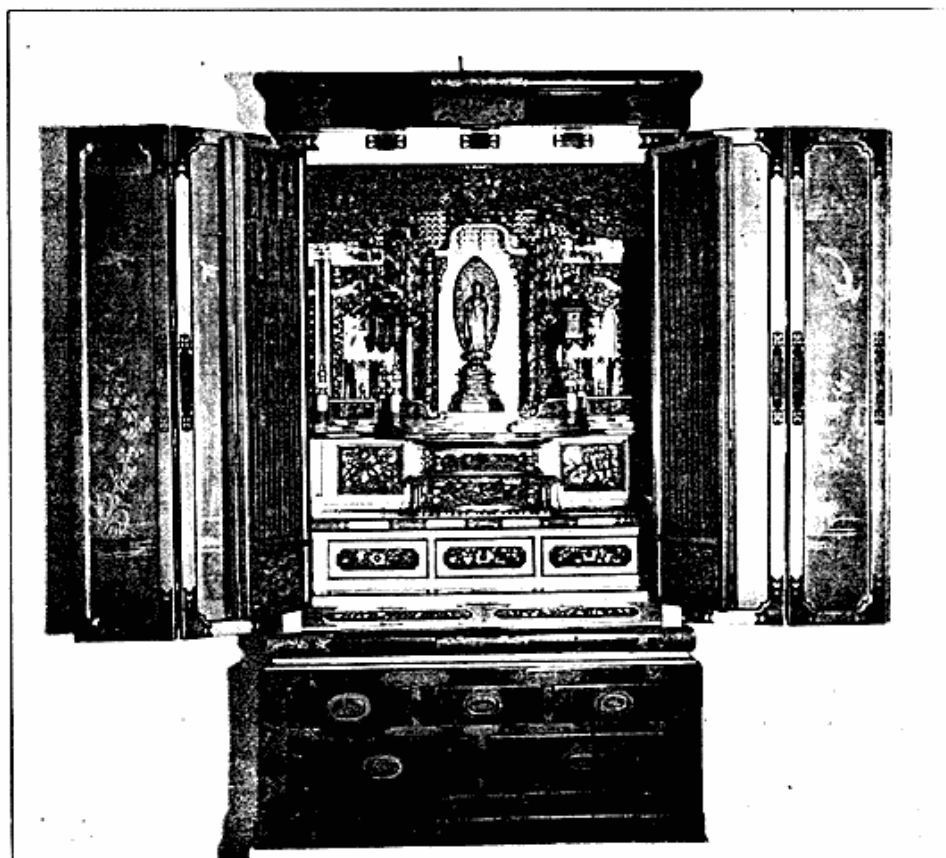

Fig. 1. Japansk Alter.

tagelig fra Slutningen af det 18. Aarhundrede. Det har sit fulde Udstyr af Gudebilleder og Lamper og er rigt prydet med Snitværk og Arbejde i Guldlak (Fig. 1).

Af japanske Sager modtoges endvidere 5 flerfarvede Trærelieffer fra Templer; de er hjembragt af Kammerherre Baltazar Münter fra hans Ophold der i 80erne og 90erne af forrige Aarhundrede; de 2 største er Pendanter, 1.50 m høje, men smalle, og gengiver en opadstigende og en nedadstigende Drage; de tre mindre bærer figurlige Fremstillinger.

Fra *Kina* hidrører 2 store Rullebilleder, det ene, et Portræt

Fig. 2. Kinesisk Portræt.

(Fig. 2), det andet forestillende Gudinden Kwan-yin; disse er, sammen med en større forgyldt Træfigur, i sin Tid hjembragt af nu afdøde Ingeniør E. Clemmensen. Til Afdelingen *Siam* modtoges et Par ældre siddende Buddhafigurer af Bronze. Den største, der er 84 cm høj, bærer paa Foden en Indskrift i det nordlaotiske Sprog. De hører til en Samling, som Fabrikant J. Fenger i det første Tiaar af dette Aarhundrede tilvejebragte under sit Ophold i Siam ved Skovvæsnet under Det ostasiatiske Kompagni.

Sidst, men ikke mindst, skal fremhæves 5 Hoveder fra buddhistiske Relieffriser. De er fundne i Afghanistan i Nærheden af Khyberpasset, Hovedfærdselsaaren vestpaa, og hører til de saakaldte *Gandharaskulpturer*, en græsk-indisk Blandingsstil, som har sit Navn fra Riget Gandhara, hvor Buddhismen i sin Tid havde sit Møde med den græske Kultur, som efter Alexandertoget havde bredt sig langt mod Øst. Reliefferne er udført i en ret stenet Kalkmørtel, dækket udvendig af et fint Lag, der har været malet. Materialet har været tilstrækkelig holdbart til at kunne anvendes til udvendig Murdekoration. De nu erhvervede Skulpturer hidrører antagelig fra 4. Aarhundrede af vor Tidsregning. Mens Forindiens hinduistiske Skulptur er endog meget rigt repræsenteret i Nationalmuseet, havde man for 10 Aar siden endnu ikke et eneste buddhistisk Skulpturarbejde. Siden da er der tilkommet nogle Arbejder i Skifer (jfr. „Den etnografiske Samling 1933“, Geografisk Tidsskrift, Bd. 37, Fig. 4, p. 156), men Ny Carlsbergfondets Gave har bragt os de første Stukarbejder i denne Stil.

Af Erhvervelser, tilkomne som Gaver, ved Køb eller gennem de Mænds Arbejde, som paa forskellige Steder viser Museet deres Interesse og vier det sine Kræfter, er der ogsaa en Del at notere.

For at begynde østfra med *Indonesien* har den kendte hollandske Arkæolog, Professor P. V. van Stein-Callenfels sendt som Gave en Typesamling fra Sumatras Stenalder, og Frk. Helga Christiani har skænket en Kvindedragt fra Celebes, som hun har erhvervet under et Ophold paa Java.

Fra *Japan* er gennem Kunsthandlen erhvervet en smuk, buddhistisk Gruppe med 3 staaende Figurer i forgyldt Træ.

Fra *Korea*, der har været og stadig er stedmoderligt repræsenteret i Museet, er ved Bytte med det kejserlige Universitet i Keyo, Korea, modtaget ca. 40 Numre, delvis henhørende til den shamanistiske Kultus.

Fra *Kina*, hvorfra Museet fra ældre Tid har en god Samling, er der fra Fru Anna Bülow Ravens og hendes Datter Frk. Margarete modtaget som Gave en ca. 60 cm høj staaende Buddhafigur i

Porcelæn (Blanc de Chine); den hidrører fra den betydelige Samling, som nu afdøde Ingeniør Bülow Ravens med fint Kendskab til kinesisk Kunst havde tilvejebragt under sit mangeaarige Ophold i Kina. Samtidig med denne Gave udtalte Fruen, at Museet efter hendes og hendes Datters Død vilde blive indsat som Arving til den dem tilhørende Del af Samlingen. Der er al Grund til paa dette Sted at bringe en varm Tak for dette Løfte. — Som Gave fra Kredslæge J. S. Møller, Kallundborg, er modtaget en 1,20 m høj buddhistisk Figurgruppe udskaaren i Trærod, og fra Arkivar L. Nygaard 2 Bøger paa Rispapir med smukt kolorerede Gengivelser af kinesisk Liv.

De tre sidste Navne nævnes for første Gang blandt Museets Velyndere og er os et Tegn paa, at Interessen ikke indskrænker sig til den faste Kreds. Til de Mænd, som der Gang paa Gang har været Anledning til at nævne, hører Hr. Sophus Black, Rungsted, en Mand, som baade under sit lange Ophold som Telegrafbestyrer i Kina fra Tid til anden har skænket Museet værdifulde Stykker, og efter sin Hjemkomst, naar han besøgte Museet, eller Museets Mænd besaa hans pragtfulde Samling, har afset Stykker af denne, ligesom Museet altid har kunnet søge Raad af hans rige Erfaring paa kinesisk Omraade. Iaar har vi fra ham modtaget ikke mindre end 8 Stykker, nemlig: en i Træ meget smukt udskaaret Lygte, en Barnestol, en paa Papir udført Afgnidning af et Gravrelief fra Han Dynastiet, en Pengeseddel fra Mingtid, 2 smaa Porcelænsfigurer, som henstilles paa Alteret af Kvinder, der ønsker at faa Sønner, samt en Hængeprydelse af Silke med Fremstilling af Lovens Hjul, hvilken har hængt i et lamaistisk Tempel. Endvidere modtoges et i Guldlak smukt dekoreret Rørorgel fra Japan.

Blandt de Navne, som heller ikke nævnes første Gang, er Arkitekt J. Prip-Møller, som med Carlsbergfondets Understøttelse har foretaget Opmaalinger og Undersøgelser af buddhistiske Klostre og samlet sig en betydelig Viden om Buddhismen. Gennem ham har man i Aar modtaget et Par Stykker Gravpenge, som man endnu ifølge ældgammel Skik medgiver den døde, nu i Efterligning af Dollarsedler og Sølvmonter.

Gennem Kunsthandlen er endvidere fra den kinesiske Kulturkreds modtaget nogle gamle Jadesager, 2 smaa Bronzefigurer, hvis Indskrift daterer dem til 5. Aarh., et stort Jærnspejl fra 7. Aarh. eller rettere en Efterligning af et saadant, bestemt som Klostergave, samt en Tempelklokke af Jærn med Indskrift fra 19. Aarh., men hvis Form og Ornamentik er den fra meget gammel Tid bevarede.

Fra *det indre Mongoli* hidrører en ornamenteret Bue af kinesisk Form med tilhørende Pile; den er hjembragt af Tandlæge Eskelund, Bangkok.

I *Siam* har Museet haft en værdifuld Forbindelse i Hr. Jørgen

Fig. 3. Træfigur fra Kafirerne i Hindukush.

Peetz, som i en Aarrække har været Forstmand dér under Det østasiatiske Kompagni og i den Egenskab haft Lejlighed til at færdes langt mod Nord i Grænseegnene mod Indokina. Til de betydningsfulde Indsamlinger, han i Aarenes Løb har hjemsendt, føjer han iaar en Række Sager henhørende til Dragtudstyr, Vaaben og Husgeraad fra Stammer ved Mé-yomeflodens øvre Løb, og Nord derfor, tildels paa indokinesisk Omraade.

Fra Direktør C. L. Klitgaard Lund, Næstved, er som Gave modtaget 2 Trommer, som han selv har modtaget fra Siam. De er af en Form, som Museet hidtil kun havde repræsenteret fra Malakka, og er ikke mindst ved de gode Oplysninger, der ledsager dem, særdeles kærkomne.

Fra vor meget interesserede Hjelper i Staten *Kelantan*, Malakka, Hr. Anker Rentse, har vi modtaget et interessant gammelt Manuskript, som Carlsbergfondet 1932 satte os istand til at erhverve, men som først nu er naaet hertil, efter at der er indhentet fyldigere Oplysninger om det. Det er paa 80 haandskrevne Sider, skrevet paa en Art Bark i malajisk Sprog med arabiske Skriftegn og er udstyret med kolorerede Afbildninger af Figurer fra det javanske Skyggespil. Professor van Stein-Callenfels har bedømt dets Alder til mindst 200 Aar. Dets sidste Ejer var Tengku (α: Prins) Khalid, hvis Fader 1899 arvede det efter sin Broder Sultan Mansur, og det kan derfra følges tilbage i Kelantans Herskerslægt til 1830erne. Det menes at være identisk med „En Fortælling omhandlende Dewaerne“, som Munshi Abdullah, Guvernør Sir Stamfords Raffles's Sekretær, omtaler at have set under sit Besøg i Kelantan 1838. Manuskriptet var indsvøbt i et Klæde af den kongelige gule Farve.

Mr. Harry G. Beasley, Cranmore Museet i Kent, hører til Museets hyppige Bytteforbindelser; for dette Aar har Udbyttet været et *tibetansk* Bogbind af Træ, prydet med Figurfremstillinger i Relief, samt — hvad der er det værdifuldeste — en af de sjældne Træfigurer fra Kafirerne i *Hindukush* (Fig. 3).

Endelig skal det noteres, at vi som Gave fra Frk. Anna Møller har faaet en Offerskaal af Messing, anvendt ved Sivadyrkelsen i *Forindien*.

EUROPA.

Vor egen Verdensdel er den, der i den etnografiske Samling, som overhovedet musealt her i Landet er daarligst repræsenteret, naar undtages vort eget Lands Kultur. Da den etnografiske Interesse vakt, var det de fjerne Kulturer, der fangede Interessen. Begrebet Folkekunst var endnu ikke knæsat af Videnskaben, og Rejserne gik hovedsagelig til Byernes Kunstskatte. De, som kom mest i Berøring med Befolkningen, og som paa deres Rejser i Sydeuropa samlede, var væsentlig Kunstnerne, og det var for dem det maleriske Hensyn, der var raadende. Hele dette Forhold hænger naturligt sammen med Besværligheden ved Dalidens Rejseliv; hele det sydøstlige Europa var ikke Turistland. Nu rejser man jo fredeligt paa Cookske Billetter næsten overalt paa Kloden, og endnu kan der

samles, men det er yderste Tid; thi samtidig med den øgede Trafik forsvinder de gamle Skikke og Redskaber; Folkedans og Folkekunst genoplives vel paa Steder at nationale Grunde; men det er oftest ikke mere de brede Lag, der udover dem. Der ligger her en Opgave for Museet; Rejser i det østlige Europa vilde endnu kunne blive resultatrige. Men det overstiger langt, hvad Museet med sine Penge-midler kan præstere; man har foreløbig forsøgt at komme i Bytte-forbindelse med Museer, men ved endnu ikke, hvad der ad denne Vej kan naas. Aarets Tilvækst paa dette Omraade har indskrænket sig til et Par Stykker, modtagne som Gave: Fru C. Knudsen har saaledes skænket en russisk Kvindedragt, Forfatteren Carl Kjers-meier et malet Træhoved til en større Marionetdukke, og fra By-museet er modtaget en keramisk Flise fra Sevilla.

AFRIKA.

Efter at den franske Ekspedition, som 1931—33 gennemkryd-sede Afrika fra Dakar i Vest til Djibouti ved det røde Hav, er vendt tilbage, har vi fra Trocadéromuseet i Paris modtaget c. 40 Stykker af Ekspeditionens Udbytte; deriblandt flere interessante Masker. Disse Sager er sammen med en Samling fra Argentina, som skal omtales nedenfor, en Gengave for Dubletter fra den 5te Thuleeks-pedition, som vort Museum i sin Tid tilsendte Trocadéro. Endvidere skal bemærkes, at Dr. Clarke, Universitetsmuseet i Cambridge, til den i sidste Aarsberetning omtalte Samling fra Uganda har føjet endnu en god Snes Numre.

Men heller ikke vore danske Hjælpere har svigtet. Missionær Edv. Pedersen har saaledes øget vor Samling fra Wanyamwesifol- ket i Tanganyikaterritoriet med en Række Sager: smukt flettede Bakker, Blæsehorn og forskellige Vaaben. I Gambia sidder en dansk Mand, Axel Johnsen, om man da tør bruge dette Udtryk om den, hvis Liv mest hengaar med at færdes henved Hundrede Mil op og ned ad Floden. Disse Rejser bringer ham i Forbindelse med Ind-fødte af forskellige Stammer, og Hr. Johnsen har gennem mange Aar benyttet denne Lejlighed til at berige vor etnografiske Samling, naar han kom hjem paa Besøg. I 1934 medbragte han saaledes mere end 40 Stykker, som har et særligt Værd for os ved de detail- lerede Oplysninger, der ledsager dem. Blandt Sagerne kan nævnes et Par vingede Dyr udskaarne i Træ, et plumpt Forsøg paa at gen- give det Dyr, der fører Muhammedanerne til Paradis, og af hvilket et Bronzeeksemplar fra Indonesien er afbildet i Geografisk Tids- skrift Bd. 37, p. 154, endvidere en Kæde af sorte Stenperler, som

Fullahpigerne sætter megen Pris paa at eje; de hentes fra de gamle Grave i Fouta Jallon.

Generalkonsul for Liberia, Harald Nielsen, har skænket 2 Modeller af en Negerhytte og en Kano fra denne Stat, og fra Botanikeren Dr. Olaf Hagerup er modtaget 2 i Zink udskaarne Emblemer, som har været anbragt paa høje Stokke ved Hoved- og Fodenden af en Sonrhaygrav ved Timbuktu; de er tagne af Dr. Hagerup selv paa Professor O. Olufsens Sudanekspedition. Endelig skal nævnes det Fig. 4 afbildede Stykke; det er en Kastekniv, som efter sin Form maa hidrøre fra Fanfolket i det franske Gabun, men som der-

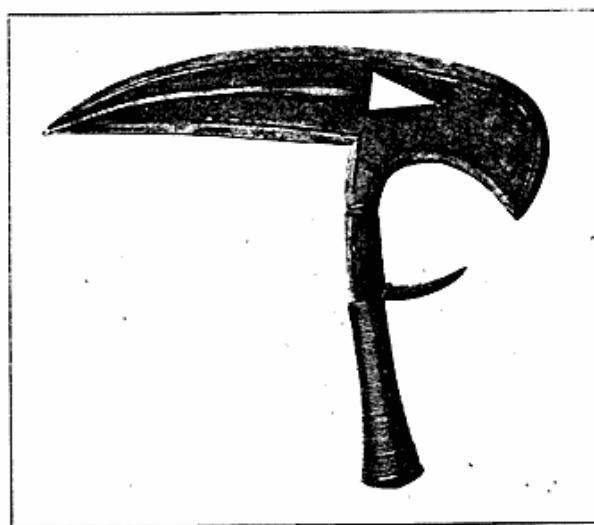

Fig. 4. Kastekniv fra Gabun, Vestafrika, fundet paa Slagmarken ved Marne.

fra har foretaget en lang Rejse; Giveren, Viceskoleinspektør R. A. Claudi Hansen oplyser, at hans Søn har optaget den paa Slagmarken ved Marne under den sidste Verdenskrig.

SYDHAVSØERNE.

For Verdensdelen Australien falder Aarets Forøgelse udelukkende paa Øerne og inden for disse næsten uden Undtagelse paa Ny Guinea og nærmere omliggende Øer.

Den største Forøgelse skyldes Universitetsmuseet i Cambridge, som der i denne Beretning allerede tidligere har været Anledning til at nævne under Afrika. Fra dette Museum er modtaget en meget betydelig Samling fra Ny Guinea, c. 100 Numre, dels fra den gamle Tid britiske Del, dels fra det tidligere tyske Omraade. Særlig fremhæves flere Masker, dels udførte i Bast, saaledes den Fig. 5 afbildede, dels i Træ.

Fra Göteborg Museum er tilkommet en Samling paa c. 25 Numre, hovedsagelig fra Admiralitetsoerne, hvorfra særlig skal bemærkes en i flere Farver malet Træbænk og en større flettet Oliebeholder, tættet med Harpiks. Blandt de omliggende Øer er bl. a. Mattygruppen repræsenteret, en lille Øgruppe, som paa Trods af sin Beliggenhed er stærkt mikronesisk præget.

Fra Hr. Karl Kristiansen er erhvervet en halv Snes Stykker fra

Fig. 5. Maske af Basttøj.
S. Ø. Ny Guinea.

Sepikomraadet i det nordlige Ny Guinea, Sager, han selv har faaet paa Stedet; iblandt dem er gode Masker og Anefigurer i den for dette Omraade ejendommelige Stil, rødmaalede og med stærkt overdrevne Næser.

Udover dette er kun Smaaerhvervelser at nævne, nogle melanesiske Stensager, samt et Par Konkyliehalsbaand, Gave fra Forfatteren Carl Kjersmeier og fra Frk. Drewsen, det sidste modtaget gennem Folkemuseet.

AMERIKA.

I vor egen Koloni, *Grønland*, har Dr. Therkel Mathiassen i 1934 foretaget arkæologiske Undersøgelser i Julianehaab Distrikt og der-

fra hjembragt op mod et Par Tusind Sager. De tre største Ruinpladser blev undersøgt med særligt Henblik paa de ældste Huse; interessant var Fundet af 3 Huler, hvori fandtes delvis mumificerede Lig, som er gravlagt der antagelig i 16. Aarh. Denne Undersøgelse vil være den sidste, som Dr. Mathiassen selv vil kunne paa tage sig, da hans Virksomhed nu ligger i Danmarks Arkæologi, men det er lykkedes ham gennem en Aarrække ved Gravninger paa karakteristiske Steder i Vest- og Østgrønland at kunne trække Hovedlinierne op for de Kulturbølger, som paa forskellig Tid er skyllet ned langs Grønlands Kyst. Et vigtigt Punkt er endnu tilbage, nemlig Undersøgelsen af Kap York-Distriktet, som er den Indfalds-port, ad hvilken samtlige Vandringer ind i Grønland er sket. Hr. Erik Holtved, som har bistaaet saavel Dr. Knud Rasmussen som Dr. Poul Nørlund og Dr. Mathiassen ved deres Arbejder i Grønland har erklæret sig villig til at foretage en saadan Undersøgelse, hvilken for at give fuldt Udbytte gerne skulde strække sig over 2 Aar. Det er at haabe, at den vil kunne paabegyndes i 1935.

Botanikeren Lektor Chr. Kruuse har fra sin Ekspedition til Østgrønland 1901—02 hjembragt en Samling, hvoraf Museet nu har faaet Tilladelse til som Gave at udtage, hvad der savnedes her. Der udtoges 14 Stykker, deriblandt 3 Masker, hvoraf en forestiller en af Ekspeditionens Medlemmer og saaledes giver Indtryk af den eskimoiske Opfattelse af Europæeren. Endelig skal nævnes, at Maleren Sigurd Schou har skænket Museet et Tarmskindsvindue fra et Hus i Kap York-Distriktet.

I Aarsberetningen for 1933 omtaltes den dansk-amerikanske Ekspedition til *Alaska*; dennes danske Leder, Dr. Kaj Birket-Smith, har siden da givet en foreløbig Beretning i Geografisk Tidsskrift Bd. 37 p. 187 ff., til hvilken der kan henvises. Det skal tilføjes, at Dr. Birket-Smith har skænket en Kurv, som han under sin Rejse har købt af en Tlingitkvinde. Vor Alaskasamling er yderligere blevet forøget ved Sager som Gave fra Forfatteren Peter Freuchen.

Endelig har Fru Dagmar Rasmussen efter Dr. Knud Rasmussens Død skænket Museet 4 Hvalrostænder med fortræffelige figurlige Fremstillinger. De er hjembragte fra den 5te Thuleekspedition; et af dem er fra Alaska, et andet fra de asiatiske Eskimoer og 2 fra Tjuktjerne.

Fra Lærer P. Holme Hansen i Lestrup modtog Museet en Skal af en Brachyopod, som i sin Tid har tjent som Penge hos en Flathead-Indianerstamme paa Amerikas Vestkyst i Staten Washington. Den er hjembragt af Arbejdsmand P. Bengtson, som selv har faaet den af en gammel indiansk Høvding.

Vor faste Forbindelse, Professor Frank G. Speck i Philadelphia, har atter i dette Aar oget vor Samling fra *nordamerikanske Indianere*, denne Gang med en Række Sager fra Cayuga-Indianerne, henhørende til deres Kultus, samt med et Par Snesko fra Naskapi-Indianerne, hvilke savnedes i vor iøvrigt gode Samling fra denne Stamme. En anden Forøgelse, paa over 40 særdeles gode Stykker, for Størstedelen fra Nordvestindianerne, skyldes Field-Museet i Chicago.

En meget værdifuld Samling Keramik fra *Pueblo-Indianerne* er

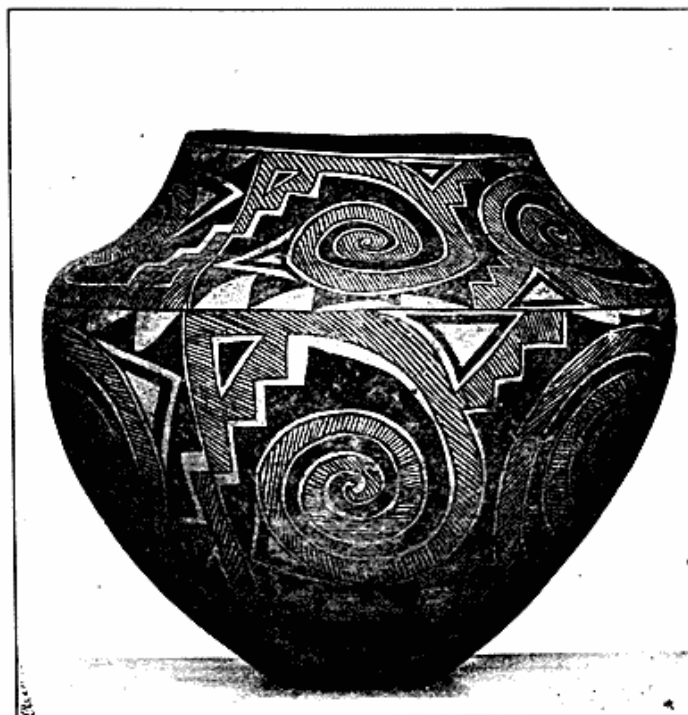

Fig. 6. Lerkar fra Pueblo-Indianerne i New Mexico. 18. Aarh.

modtaget fra Dr. N. C. Nelson, American Museum of Natural History, New York, som er danskfødt og stedse har bevaret Interessen for det gamle Land, og fra hans Hustru. Samlingen omfatter 10 malede Kar fra de moderne Pueblo-stammer, Stykker, som Mr. Nelson har indkøbt, og som for Størstedelen angives at være gaaet i Arv i flere Generationer; det ældste af dem, der mindst gaar tilbage til 18. Aarh., er afbildet i Fig. 6. 14 Kar fra Tiden 700—1300 er udgravede personligt af Mrs. Nelson i forskellige kronologisk bestemte Puebloruiner. Hertil er føjet et større Antal Lerkarskaar, repræsenterende de forskellige Typer af Dekoration fra ældste Tid op til vore Dage.

Fra *Mexico* er modtaget som Gave fra dansk Konsul Oscar E.

Festensen et i Marmor udskaaret Relief i Form som en Miniaturportal. Da det ikke er lykkedes her at naa til Klarhed over Figurerne, er et Fotografi af dette Stykke sendt til Bedømmelse af en Ekspert. — Grosserer Hugo Evers tilbød Museet, hvad det maatte ønske af en Samling Lerhoveder, han havde hjembragt fra Mexico; der udtoges 2 karakteristiske Hoveder fra Teotihuacán, Pladsen med de store Sol- og Maanetempler.

Fra Panama har vi fra 2 Sider modtaget en værdifuld Tilvækst til Samlingen af den karakteristiske, tildels i Farver smukt dekorerede Keramik. Vor Landsmand, Hr. W. Ishøy i Panama, har saaledes haft den Godhed at imødekomme Museets Anmodning om at

Fig. 7. Lerkar fra Provinsen Chiriquí, Panama.

forskaffe et Antal Lerkar, 23 Stykker, fra Grave i Distriktet Bugaba i Provinsen Chiriquí. To af disse, høje, trebenede Skaale, hvis Ben er forsynet med indlagte Lerkugler som en Art Rangle, er afbildede i Fig. 7. Endvidere har Grosserer Th. Hjorth Andersen skænket 8 Kar samt 3 Stenredskaber fra Grave i Egnen om La Concepción i samme Provins; et stort dekoreret Eksemplar er afbildet i Fig. 7 sammen med de 2 høje Skaale.

Foruden de asiatiske Sager, Ny Carlsbergfondet, som ovenfor nævnt, har sat Museet i Stand til at erhverve, maa endnu fra amerikansk Omraade tilføjes et prægtigt Guldsmykke fra Colombia, der har tilhørt Maleren Kaj Lange. Det er afbildet og sammen med andre af Museets amerikanske Guldsager omtalt i „Fra Nationalmuseets Arbejdsmark“, 1935. — Endvidere er fra Göteborg Museum modtaget 40 Numre fra Apinayé-Indianerne i Centralbrasilien.

For Sydamerikas Vedkommende falder Museets Tilvækst iøvrigt

udelukkende paa *Argentina*. I første Række kommer en Samling paa 112 Numre, der som tidligere omtalt er modtagne fra Trocadéromuseet i Paris sammen med en afrikansk Samling. De hidrorer fra en Ekspedition, som Dr. A. Métraux, Direktor for Museet i Tucumán, har foretaget 1933 blandt Tobá- og Mataco-Indianerne i Gran Chaco. Samlingen indeholder mange interessante Stykker og giver som Helhed et ret fyldigt Billede af disse Indianeres Kultur; som Ekspeditionsmateriale har disse Sager ved de fyldige Oplysninger et særlig Værd.

Fra Hr. Karl Noetzell er endvidere som Gave modtaget et af ham selv optaget Gravfund fra Neuquien-Territoriet i *Argentina*; Fundet indeholder bl. a. henved 100 Perler, en lille Pilespids og et Stykke Sølvblik.

Endelig er erhvervet af en tysk Sokaptajn, P. H. Dade, der har ført Skib paa Patagoniens Kyst, en større Række arkæologiske Sager: Stenredskaber og Lerkarskaar, som han og hans Hustru har opsamlet paa Indianerbopladsen mellem Cabo Curioso og Puerto Deseado i Santa Cruzterritoret.

I Indledningen til denne Beretning udtaltes, at 1934 har været et ret gunstigt Aar for Samlingen. Det er os en Glæde at kunne slutte med et grundet Haab om, at 1935 ikke vil blive ringere. Mag. scient. C. G. Feilberg opholder sig saaledes for Tiden paa Undersøgelser i Iran, idet Firmaerne Kampmann, Kierulff & Saxild og Saaby-Lerche, der foretager de store Jærnbaneanlæg der, har tilbudt ham fri Rejse og Ophold og Carlsbergfondet yderligere har bevilget en Sum af 5000 Kroner. Samtidig opholder cand. mag. Jens Yde sig i Centralamerika, som Deltager i en dansk-amerikansk Ekspedition, hvis Leder er vor Landsmand, Professor Frans Blom, hvis rige Erfaringer utvivlsomt vil blive Hr. Yde til megen Nytte. Der foreligger endnu intet nærmere om Ekspeditionen, men dens Plan gaar ud paa arkæologiske Undersøgelser i Honduras og etnografiske Studier og Indsamlinger i Guatemala. Endelig er den af Forstander A. Møller ledede Monsunekspedition, ved hvilken Hr. Jan Degenkolv assisterede som Etnograf, vendt hjem. „Monsunen“ selv forliste desværre i Sydhavet, men til Trods herfor har Ekspeditionen hjembragt et stort, værdifuldt Materiale, som Hr. Møller yderligere har øget gennem Indsamlinger efter Forliset, dels paa Ny Guinea, dels i Ny Britannien og Ny Irland. Det vilde være særdeles ønskeligt, om Museet kunde komme i Besiddelse af en større Del af dette Materiale.
